

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Csp/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120254944
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:6120254944.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o. Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: M. M., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, XXX XX C., právne zast. JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom, Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, o zaplatenie 1.552,84 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 28.2.2020 návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní začatom podľa zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „žaloba“) v ktorom žiadal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 1.552,84 eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 820,70 eur od 23.3.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.3.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 11.12.2014 zmluvu, zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalovaná nespĺnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 23.11.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť ku dňu 22.11.2017, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1.552,84 eur. Po postúpení pohľadávky žalovaná neuhradila žiadnu sumu.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 24.3.2020 vo veci platobný rozkaz, ktorým návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

4. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, v ktorom uviedla, že vydaný platobný rozkaz považuje za nezákonný a vecne nesprávny. Poukázala na to, že s právnym predchodcom žalobcu uzavrela zmluvu o splátkovom úvere dňa 11.12.2014, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 1.100,- eur, predmetnú zmluvu uzavrela ako fyzická osoba. Žalovaná má za to, že predmetná zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z daného dôvodu je potrebné túto zmluvu považovať za bezúčinnú a bez poplatkov v zmysle ustanovení o spotrebiteľských

úveroch. Ďalej tvrdí, že ak žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.100,- eur, je žalobný návrh žalobcu, ktorým požaduje od žalovanej zaplatať istinu vo výške 1.52,84 eur, nezákonný a v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej uviedla, že žalobca síce v žalobnom návrhu uviedol, že banka oznámila mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 23.11.2017 k predchádzajúcemu dňu, avšak nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovanej. Taktiež poukázala na to, že banka po vyhlásení mimoriadnej splatnosti postúpila danú pohľadávku žalobcovi zmluvou o postúpení pohľadávky, avšak žalobca nepreukázal, že žalobca doručil žalovanej predmetné oznámenie o postúpení pohľadávky. Napokon žalovaná vzniesla námietku premlčania uplatňovaného nároku žalobcu. V tejto súvislosti poukázala na to, že žalobca doručil žalobný návrh súdu dňa 28.2.2020. Úver bol poskytnutý so splatnosťou prvej splátky 17.1.2015, pričom posledná splátka úveru mala byť 17.12.2019. Právny predchodca žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.11.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky ku dňu 22.11.2017, pričom v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je potrebné prihladiť na tú splátku, ktorá je ako prvá v poradí nesplnená. Po nahliadnutí do histórie pohybov, ktorú žalobca predložil v prílohe žalobného návrhu, vyplýva, že žalovaná bola pred mimoriadnou splatnosťou v omeškaní s 15 splátkami, t.j. prvá splátka, od ktorej začína plynúť premlčacia doba, bola splatná dňa 17.11.2018, a teda prvým dňom, kedy si právny predchodca žalobcu mohol uplatňovať svoju pohľadávku, bol deň 18.11.2016, a teda premlčacia doba uplynula dňa 18.11.2019. Z uvedeného vyplýva, že žalobca podaním žalobného návrhu dňa 28.2.2020 si uplatňuje premlčaný žalobný návrh. Žalovaná navrhla, aby súd zrušil platobný rozkaz, nariadil pojednávanie, zamietol žalobný návrh a priznal jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. K odporu podanému žalovanou podal dňa 7.9.2020 žalobca vyjadrenie, v úvode ktorého navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde a ďalej uviedol, že žalobca má za to, že zmluva o splátkovom úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle ZoSÚ. Konštatoval, že žalovaná čerpala dňa 12.12.2014 peňažné prostriedky v celkovej výške 1.100,- eur a uhradila sumu v celkovej výške 932,50 eur. Z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške 279,30 eur, na poplatky bola započítaná suma vo výške 225,- eur, na riadny úrok suma vo výške 427,- eur a na úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 1,20 eur. Žalovaná po postúpení pohľadávky nevykonala žiadne úhrady. Následne žalobca poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Považoval za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho zástupcu žalobcu nedošlo k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB. V ďalšej časti vyjadrenia citoval ustanovenie § 100 ods. 1, § 101, § 1 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a časti rozsudkov Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12.4.2017 sp. zn. 17Co/228/2016 a Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.5.2020 č. k. 15CoCsp/13/2020-237 a uviedol, že nakoľko žalovaná neplnila riadne a včas, pôvodný veriteľ vyhlásil podaním zo dňa 23.11.2017 mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.11.2017. Všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva teda uplynie dňa 23.11.2020. Nakoľko bola žaloba podaná dňa 28.2.2020, nemohlo dôjsť k premlčaniu. Žalobca považuje vyjadrenie žalovanej za nejednoznačné, zmätočné, pričom žalovaná vo svojom vyjadrení neuvádza skutočnosti a ani nepredložila dôkazy spočívajúce nárok žalobcu.

6. Dňa 9.9.2020 bol spisový materiál v zmysle § 10 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní predložený tunajšiemu súdu na ďalší procesný postup.

7. K vyjadreniu žalobcu zo dňa 7.9.2020 podala žalovaná vyjadrenie, v ktorom uviedla, že v celom rozsahu trvá na podanom odpore a dôvodoch tam uvedených, namieta, že zmluva o splátkovom úvere neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy v zmysle ZoSÚ, zastáva názor, že vzhľadom na uvedené možno zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 11.12.2014 považovať za bezúročnú a bez poplatkov, konanie žalobcu považuje za nezákonné a v rozpore s dobrými mravmi. Poukázala na skutočnosť, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a oznámenia o postúpení pohľadávky. Zotrváva na názore, že žalobou uplatňovaný žalobný nárok považuje za premlčaný. Navrhla, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania.

8. Žalobca reagoval na vyjadrenie žalovanej podaním zo dňa 22.1.2021, v ktorom uviedol, že názor požadujúci, aby bolo v zmluve vyčíslené členenie každej jednej splátky z pohľadu jej vnútornej skladby, teda koľko z tej-ktorej splátky pripadá na istinu, úroky a poplatky, je prekonaný nielen eurokonformným

výkladom, ale aj justičnou praxou v Slovenskej republike. K tomuto tvrdeniu priložil výňatok z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/188/2019 zo dňa 12.5.2020. V tejto súvislosti taktiež poukázal aj rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15. Žalobca má ďalej za to, že RPMN uvedená v zmluve vo výške 26,48 % je správna a uvádza spôsob jej výpočtu. K doručovaniu podaní žalovanej uviedol, že žalobca má za to, že všetky listinné zásielky boli žalovanej riadne doručené, mala možnosť si ich prebrať a teda dostali sa do jej dispozičnej sféry, pričom má za to, že pri doručení písomnosti žalovanej sa aplikuje teória dôjdenia a v tomto prípade sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti obsahujúcej právny úkon a na podporu svojho tvrdenia citoval časť rozsudku Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.1.2004 sp. zn. 32 Odo 442/2003. Žiadal konajúci súd, aby rozhodol v zmysle podanej žaloby a ostatných podaní.

9. Súd nariadil pojednávanie vo veci na deň 15.2.2021 v neprítomnosti sporových strán a ich právnych zástupcov, keďže obaja právní zástupcovia zhodne oznámili súdu, že súhlasia s rozhodnutím vo veci samej bez účasti sporových strán a bez ich právnych zástupcov.

10. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, s obsahom žalobcom predložených listinných dôkazov, a to Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.12.2014, s obsahom výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 5.10.2017, s obsahom oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.11.2017, s obsahom oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 30.3.2019, predžalobnej upomienky - pokusu o zmier zo dňa 31.1.2020, s obsahom Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., a zistil tento skutkový stav:

11. Dňa 11.12.2014 žalovaná uzavrela v Starej Ľubovni so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou písomnú zmluvu označenú ako „Zmluva o splátkovom úvere“, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 1.100,- eur. Žalovaná sa zaviazala splatiť tento úver v 60 mesačných splátkach vo výške 31,61 eur splatných k 17. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky 17.1.2015, so splatnosťou poslednej splátky dňa 17.12.2019. Celková čiastka spojená s úverom mala byť podľa zmluvy vo výške 1.895,29 eur, pri RPMN 26,48 % a úrokovej sadzbe 23,40 % p.a. V článku I. zmluvy označenom ako Základné ustanovenia, bod 10 je uvedené, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku atď. Žalovaná neplatila splátky úveru v stanovených termínoch a výškach splatnosti do omeškania so splácaním úveru sa dostala po úhrade splátky dňa 17.11.2016 vo výške 23,58 eur, keďže už ďalšie splátky (do zosplatenia úveru žalobcom) neuhradila. Následne žalobca podaním zo dňa 5.10.2017 vyzval žalovanú, aby uhradila dlžnú sumu najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy s tým, že ak dlžnú sumu neuhradí, banka bude oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky a listom zo dňa 23.11.2017 jej oznámil, že banka vyhlásila ku dňu 22.11.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Z poskytnutého úveru žalovaná uhradila sumu v celkovej výške 932,50 eur. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia pohľadávky sumu vo výške 1.552,84 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 820,70 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 638,59 eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 93,55 eur.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

19. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

21. Nepochybne zmluvu o splátkovom úvere, uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 11.12.2014, je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu upravenú v § 52 Občianskeho zákonníka.

22. V danom prípade sa súd v prvom rade, vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovanou, ako aj z dôvodu, že žaloba bola podaná už za účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka (účinného od 5.12.2018), zaoberal otázkou premlčania žalobcom uplatneného nároku a dospel k záveru, že tento je v celom rozsahu premlčaný.

23. V konaní je nesporné, že žalovaná sa ako dlžníčka dostala do omeškania so splácaním svojho úveru, keď poslednú splátku úveru (pred zosplatením) uhradila dňa 17.11.2016. Pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 5.10.2017 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžných splátok a upovedomil ju, že ak dlžnú sumu neuhradí do 15 dní od doručenia výzvy, pristúpi k zosplateniu úveru. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pre omeškanie s niektorou splátkou žiadať splatenie celého dlhu, len ak to bolo dohodnuté. Dohoda o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je obsiahnutá v časti I., bod 10 zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 11.12.2014, kde je v zhode s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravená možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh pre omeškanie dlžníka so splácaním splátok. Z dôvodu neplnenia záväzkov žalovanej pôvodný veriteľ vyhlásil splatnosť celého úveru ku dňu 22.11.2017. Z prehľadu úhrad je nesporné, že žalovaná poslednú platbu (pred zosplatením) uskutočnila dňa 17.11.2016. Ďalšiu splátku, splatnú dňa 17.12.2016 a ani nasledujúce, už žalovaná neuhradila.

24. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 103, veta druhá Občianskeho zákonníka plynie, že pri zosplatení úveru začína plynúť trojročná premlčacia doba nie od účinnosti zosplatenia (čo je jednostranný právny úkon veriteľa), ale od omeškania splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu. Súd zastáva názor, že má ísť o prvú omeškanú splátku, ktorá nebola uhradená, čo je logický dôsledok zásady upravenej v § 101 Občianskeho zákonníka spočívajúcej v tom, že relevantné je posúdenie toho, kedy právo sa mohlo vykonať prvýkrát. Danou úpravou sa sleduje to, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatenie úveru. K totožnému právnemu záveru o tom, že premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka pri zosplatení úveru plynie už od zročnosti prvej nezaplatennej splátky vyplýva z viacerých súdnych rozhodnutí. Ide napr. o rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/95/2018 zo dňa 13.9.2018, Krajského súdu v Trnave 26Co/276/2017 zo dňa 23.10.2018, Krajského súdu v Prešove 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018, Krajského súdu v Trenčíne

27Co/315/2017 zo dňa 27.2.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018 alebo Krajského súdu v Trnave 26Co/176/2017 zo dňa 26.3.2018.

25. Na základe uvedeného súd v danom prípade mal za to, že od zročnosti tejto prvej omeškanej splátky, t.j. od 17.12.2016 je potrebné, v zmysle § 103 OZ, počítať trojročnú premlčaciu dobu a táto teda uplynula dňa 17.12.2019. Žaloba bola podaná až dňa 28.2.2020, teda po uplynutí premlčacej doby, preto súd uplatnenú pohľadávku nemohol žalobcovi priznať, a to jednak vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovanou, ako aj s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka.

Trovy konania

26. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu a žalovanej, ktorá mal vo veci plný úspech, keďže žaloba bola zamietnutá, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní odo dňa jeho doručenia v spojení s § 9 ods. 1 a § 8 písm. a) zák. č. 62/2020 Z.z. účinného od 19.01.2021 o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii (viď nižšie) na tunajšom súde.

Podľa § 8 zák. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, účinného od 19.01.2021, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú,

b) ktoré uplynuli po 31. decembra 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, účinného od 19.01.2021, ustanovenie § 8 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.